

ТРАЯН ПЪРВАНОВ

МЪЛЧАНИЕ

chitanka.info

Сега мълчанието е богато...
Мълчи ледът, сред броня оковал
гласът на дългото приречно лято
със слънцето над онзи бързей бял.

Шумят из храстите безкрили врани
завити в топли сънища от пух
и под пръстта от плуга разорана
мълчи на зърното добрия дух.

Дори в студения и остър кремък
горят заспали пламъчни недра
и чакат своето желязно време —
да хвърлят с блясък огнена искра.

Дими с високите мъгли Балкана,
въздиша глухо Черното море
и даже мълния с червена рана
не може облака да раздере.

Сега природата е онемяла...
Но ние всички чувстваме в това
мълчание — как диша, тръпне цяла
от буйни кънове и сетива.

И в този свят на пориви неясни
обвити в тайнството на бавен дим —
разбирате ли — колко е прекрасно,
че много дълго няма да мълчим?

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.